

פגישה מצל פרס (28 יולי 1993)

משתתפים: יוסי, אורי, יואל, שלמה, אבי, רון

שמעון: הבעיה היא שהתחלנו עם "עזה תחילה" ועכשיו יש "ערפאת תחילה".
האופציות הן ערפאת עכשיו או ערפאת אחר כך. אני בעד ערפאת עכשיו אך
אני לא בטוח שאני יכול להוביל מהלך כזה [עכשיו].

יואל: הם רואים את חזרתו מהר. בפועל זה יהיה "אחרי שעה".
שמעון: ביטול האמנה זה קוסמטיקה. אם יבוא עם צש"ף ותואר נשיא הרי זאת
מדינה פלסטינית. יהיה צבא יהודי שגדירויות וזאת מדינה.
אורי תוכנית עזה ומסלול אוסלו עבדו טוב כי מצאת את הדבר שהכי ניתן
למסירה.

שמעון: אנחנו מתעסקים עם שועל [הכוונה לערפאת].
אורי: אש"ף לא יתן לאף אחד אחר להצליח. צריך לתת מספיק תקווה
שבשלב מסוים ערפאת יוכל להכנס. אם ניתן לומר שאחרי ה-DOP יהיה מו"מ
גם על תמיכת יתחיל עזה וגם איך יחזור ערפאת. אין לדעתי סיכוי מלכתחילה בלי
שיהיה משהו שיבטיח לערפאת לחזור.

יואל: ב-DOP לא יהיה כתוב אש"ף או חזרת צש"ף או חזרת ערפאת. יהיו
מילות קוד שיובנו בינינו בכוון זה. לדעתנו התנאי לחתימה הוא בחזרתם
לעזה.

יוסי: לנו יהיה קשה למכור לרביץ את חזרת ערפאת לעזה. (לדעת יוסי) יש
אינטרס משותף שה-DOP (הכוונה לחמש השנים) יתחיל מייד. אנו יכולים
לאמר שלקראת דיון על הסכם הקבע יצטרפו/יכנסו קבוצה מהנהגת העפ
הפלסטיני (קרי אש"ף). אנו לא נתנגד להצעה ולא נזכיר את ערפאת.

אורי: לדעתי ערפאת יהיה מוכן לשלם המון עבור חזרתו. אין כדאיות בלית
לו לחזור ללא שישלם מחיר גבוה.

שמעון: אני חושב שניתן היום למכור מדינה פלסטינית בעזה.
אבל הם רוצים עתה להתאים את האוטונומיה לערפאת ואנו רוצים להתאים את
ערפאת לאוטונומיה.

שיקמו לבד את עזה למה איתנו.

יוסי: הדבר הקריטי עתה הוא לדחות את חזרת ערפאת.

שמעון: מאה אחוז (מאשר את דברי יוסי).

אני בטוח שרביץ נתן ליוסי שריד לפגוש את נביל שעת נגדכם [קרי נגד
שמעון]. יוסי לא סיפר לי, הוא רוצה ערוץ משלו. על פי ההסכם בין רביץ
לבין מר"ץ מותר להם להפגש עם הנהגת אש"ף. רביץ גם נתן לשולמית אלונה
היתר להפגש עם אבו-מאזן.

אורי: צריך לסגור את ה-DOP בלי להכניס את אש"ף.

שמעון: כן (מאשר את עמדתו של אורי).

אורי: אחר כך נעשה הסכם על עזה עם אש"ף.

שמעון: מאה אחוז.

לא איכפת לי מדינה פלסטינית, אך היום אני לא יכול להעביר זאת.
יש כאן בעיה גם מול האמריקאים.

רביץ אמר לי שסנה לא דיבר בשמו [בפגישתו עם נביל שעת].

יואל: אני מציע שנקבל כאן החלטה. לא נפגשים איתם יותר. שלא ירגישו
שיש נכונות מצידו לעוד ויתורים.

שמעון: קודם כל מורידים עכשיו את ערפאת (מחזרה לעזה). הוא לא יסכים
ליותר על התואר נשיא.

(לשאלה האם ידבר עם כריסטופר על ה-DOP שלנו השיב) אני לא יכול לדבר
כי רביץ ירצה לדבר על זה ואני לא יכול לעשות מחתרת לרביץ ואני גם לא
רוצה לעשות לו מחתרת.

[בהמשך נערך דיון ארוך על השאלה מה, אם, ואיך לדווח לכריסטופר. קרצר
נופל באותה קטגוריה. הוחלט שאם יהיה הסכם נודיע להם, אחרת לא כי אם
נודיע ולא יהיה הסכם אנחנו נראה מגוכחים והם מייד ישלחו משהו
לאש"ף.]

שמעון: בינתיים אני רואה את הצינור ולא את ההסכם. הם (אש"ף) רק

מחצירים את העמדות שלהם.

יואל: (מציג בפרוט את החבילות בעסקה).

שמעון: אמר לי אלי רובינשטיין שהוא אמר להם (כנראה הכוונה לפלסטינים) שניתן לעשות קשר בין המוסדות בירושלים (בתי חולים, בתי ספר וכו') לבין [רשויות] האוטונומיה.

שמעון: מבקש שנכין דוח על המפגש האחרון באוסלו.

הערכתי היא שעד מחר רבין יהיה עסוק בלבנון, מחר בערב יהיה הסכם על הפסקת אש, אח"כ יבוא כריסטופר, ואז צריך להחליט מה עושים הלאה. הייתי מעביר מסר דרך הנורבגים שאין זמן, שענין המו"מ עם סוריה מאד רציני. אני מתחיל להיות מודאג האם האיש (ערפאת) רציני. אני לא רוצה להיות הקורבן שלו.

אני רוצה להיות במצב שאני מעדכן את רבין. נוצר אמון רב בינינו וזה [כידוע] לא דבר טבעי. הדבר הטבעי הוא הפוך.

אני גם לא מתייחס לאמריקאים (בנושא זה) כאל ידידים. לדעתי יהיו שלושה דברים שיהיה קשה להעביר: בשחון, ג'ורדיסדיקשן, ויישום 242.

למעשה נותרה רק בעיית יישום 242. צריך לבדוק עם הולסט אם ערפאת מוכן לותר על התואר, להתפטר מהיותו נשיא המדינה הפלסטינית. אחר כך צריך לבדוק את נושא הקונפדרציה.

יואל: אני מציע לא לדון עם הולסט בנושא. נאמר להם שנדון על הכל בהסכם עזה. [נראה ששמעון הסכים עם יואל].

שמעון: אני רוצה שפורמאלית הוא יותר על התואר. אחר כך לא איכפת לי שיחזור. מצידי שיהפוך את המל"פ למפלגה ויכנס איתה. לא איכפת לי. מה שאני חושש זה ממדינה פלסטינית. חברי, כולל רבין, לא יקבלו זאת.